

Arrest

nr. 51 974 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS, loco advocaat D. SOUDANT, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Vushtrri en bent u Kosovaars staatsburger. Van 1993 tot 1999 woonde u in het overwegend Servische noorden van Mitrovicë, samen met uw ouders. Toen uw vader in 1999 overleed, trok u bij uw zus in Studime (gemeente Vushtrri) in. Op 30 april 2009 viel een groep gemaskerde en geüniformeerde Albanezen de woning van uw zus binnen. U bevond zich op dat moment in de molen van uw zus, die ongeveer een honderdtal meter van haar woning verwijderd is. Uw zus vertelde u nadien dat zij naar u gevraagd hadden en dat zij al uw identiteitsdocumenten hadden meegenomen. Zij wouden u vermoorden, gezien uw vader had samengewerkt met de Serviërs. Deze laatste had namelijk 33 jaar in de elektriciteitscentrale in Obiliq gewerkt. Vanaf dat moment hield u zich steeds schuil in de molen. Op 4 november 2009 zag u dezelfde

groep Albanezen in de richting van de molen lopen. U slaagde er toen in langs een achterraam te vluchten. Uw zus heeft toen onmiddellijk uw vlucht naar België geregeld, waar u op 6 november 2009 asiel aanvraagde. Twee weken na uw aankomst in België kwam dezelfde groep nog een laatste maal langs bij uw zus. Zij vertelde hen toen dat u Kosovo verlaten had. U verklaarde niet meer naar Kosovo te kunnen terugkeren uit vrees er vermoord te zullen worden. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een geboorteakte uitgereikt op 11 mei 2010 te Vushtrri, een getuigenverklaring van 18 mei 2009 waaruit blijkt dat u tot 1999 in het noorden van Mitrovicë verbleef en twee documenten ter staving van uw vaders werkzaamheden in het elektriciteitsbedrijf.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst ondergraven een aantal ongerijmdheden de geloofwaardigheid van uw bewering dat u door een Albanese groep gezocht zou worden omdat uw vader, doordat hij voor 1999 in het elektriciteitsbedrijf in Obiliq werkte, ervan beschuldigd werd met de Serviërs samengewerkt te hebben. Naast het feit dat het bevreemdend is dat u gezocht zou worden omwille van uw vaders beroepsactiviteiten van voor de oorlog in 1998-1999, is het immers erg opmerkelijk dat de groep Albanezen pas tien jaar na uw vaders overlijden in 1999 u omwille van zijn verleden viseerde. Van andere problemen voor 2009 maakte u geen melding. Toen u hierop gewezen werd, kon u geen verklaring geven. Voorts is het merkwaardig dat u als enige lid van uw familie geïdendeerd werd. Zo werd uw zus niet gezocht omdat zij net als uw overige familieleden al lang het ouderlijke huis verlaten had en dat u als jongste de enige was die in het noorden van Mitrovicë van 1993 tot 1999 bij uw ouders inwoonde. Deze verklaring voor het feit dat uw zus niet geïdendeerd werd is echter weinig afdoende daar ze moeilijk te rijmen valt enerzijds met het feit dat uw vader voor zijn overlijden in 1999 maar liefst 33 jaar in het elektriciteitsbedrijf werkte en anderzijds met het feit dat deze groep, zoals hierboven reeds aangehaald, pas tien jaar na uw vaders overlijden in 1999, i.e. tien jaar nadat ook u de ouderlijke woning verlaten had, voor het eerst het huis van uw zus binnenviel (CGVS, p. 6-12). Bovenstaande vaststellingen ondermijnen bijgevolg de geloofwaardigheid van uw bewering dat onbekende Albanezen uw zus' woning binnenvielen en er u zochten omwille van de vroegere samenwerking tussen uw vader en de Serviërs.

Hoe dan ook dient er opgemerkt te worden dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U heeft echter geen klacht ingediend bij de Kosovaarse politie of bij de internationale organisaties die in Kosovo aanwezig zijn. U deed dit niet omdat de groep Albanezen ermee bedreigd had uw zus ook te doden indien jullie naar de politie zouden gaan (CGVS, p. 9; p 11; p 13). Dit is hiervoor echter geen afdoende verklaring. De autoriteiten kunnen immers niet optreden indien zij niet op de hoogte worden gebracht van criminele feiten. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat, wanneer de Kosovaarse politie van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP (Kosovo Police) beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is Eulex van oordeel dat de KP in vele opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Uit dezelfde informatie blijkt ten slotte dat de in Kosovo aanwezige nationale en internationale veiligheidsinstanties zowel bereid als in staat zijn om etnische Albanezen die worden beschuldigd van collaboratie met de Serviërs te beschermen. Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bij problemen in Kosovo niet zou kunnen wenden tot de lokale en/of hogere autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw geboorteakte en een verklaring die getuigt dat u inwoner was van Mitrovicë

bevestigen uw identiteit, uw nationaliteit en uw (vroegere) woonplaats. Deze staan in deze beslissing echter niet ter discussie. Ook aan het feit dat uw vader in de elektriciteitscentrale werkte wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat de Albanezen hem pas tien jaar na het overlijden van zijn vader viseerden omdat hij vroeger in Metrovicë woonde en vervolgens bij zijn zus verbleef.

Verder voert verzoeker aan dat de Albanezen ermee dreigden zijn zus te vermoorden als hij de bijstand van de politie of de autoriteiten zou vragen. Verzoeker onderstreept dat de Kosovaarse politie tegen bloedwraak weinig of niets onderneemt en dat het optreden van de politie niet optimaal is. Hij verwijst hiervoor naar een nota van UNHCR uit 2000 en een rapport van International Crisis Group uit 2010.

Verzoeker voert ook nog aan dat wie met bloedwraak te maken heeft aan zijn lot wordt overgelaten, wat strijdig is met artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker voert tot slot aan dat Kosovo een bijzonder klein land is, wat een binnenlands vluchtalternatief bemoeilijkt of onmogelijk maakt.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. Hij geeft immers geen verklaring voor de vaststellingen van de commissaris-generaal dat het bevreemdend is dat hij gezocht zou worden omdat zijn vader voor de oorlog in 1998-1999 in een elektriciteitsbedrijf werkte, dat het erg opmerkelijk is dat de groep Albanezen hem pas tien jaar na het overlijden van zijn vader viseerde en dat het merkwaardig is dat hij als enige lid van de familie geviseerd werd.

Aangezien aan het asielrelaas geen geloof kan worden gehecht, zijn de overige argumenten uit het verzoekschrift hier verder niet dienstig.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Om dezelfde reden bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Om een reëel risico op ernstige schade in de zin van dit artikel aannemelijk te maken, volstaat het immers niet louter naar een algemene toestand in het land van herkomst te verwijzen, maar moet de asielzoeker zijn concrete problemen aannemelijk maken (RvS 24 november 2006, nr. 165.109). Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji/Staatssecretaris van Justitie).

Verder toont verzoeker niet aan en is er geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Kosovo een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER